

A to dřív nešlo? Disident zvedl hlas k Ukrajině. Odlišně než jiní

- CZ24 News | 16. května 2022

ČESKO: „Přichází doba veřejných polívek a žebračenek pro naše občany? Najednou se našly nové byty, místa ve školkách a školách pro uprchlíky z Ukrajiny, řeší se rekonstrukce obytných prostor, a tak podobně. To dřív nešlo? Pro naše občany?“ ptá se politický vězeň minulého režimu a oceněný účastník třetího odboje Otto Černý (Trikolora). Zároveň nijak nepopírá chvályhodnou pomoc válečným uprchlíkům, ale varuje před odsouváním Čechů na druhou kolej.

„Tak dlouho nám budete házet klacky pod nohy, až jeden zvedneme!“ Těmito slovy jste minule varoval české politiky, aby začali více myslet na Čechy v této těžké době. Jak se jim to daří?

Nemůže se dařit, pokud nebudeme hájit naše vlastní zájmy, ne zájmy cizích. To budeme vždy na chvostě a budeme chodit žebrot o drobty, které nám možná odpadnou ze stolu těch mocných, těch, kteří prosazují především vlastní zájmy. Jak se mohlo stát, že jezdíme žebrot o ropu nebo plyn do Německa nebo Polska? Proč se tu hraje divadlo s jakousi cestou Adamové Pekarové (*Markéta, šéfka Sněmovny a TOP 09, pozn. red.*) do Saudské Arábie, když víme, že zrovna oni jasně řekli, že zvyšovat výrobu nebudou a k sankcím se také nepřipojí!

Tato vláda tancuje v kruhu, v zajetí siláckých výkřiků a vytváří dojem záchranné aktivity, ač každý ví, že naše možnosti jsou omezené, prostě dané. Vlastně žádné. Tak nakonec to vypadá tak, že po siláckých řečech, že se od ruských surovin odpojíme, a že to Putinovi nandáme, hlásí Fiala (Petr, premiér, ODS, pozn. red.) národu, že sláva, vítězství, máme tři roky odklad. Fraška.

Dokáže podle vás vláda vhodně reagovat na zdražování, rostoucí účty Čechů a vysokou inflaci?

Vláda ani nevyužije ty možnosti, které má a které jdou zařídit jednoduše: totiž snížením daní na určité komodity. Vláda je tajemná ve svých reakcích na nebezpečí prudce rostoucí inflace zapříčiněné především nezodpovědnou hospodářskou politikou, když jsme ve své přemrštěné loajalitě mimo jiné přenechali zahraniční trhy. V odezírání přání našich spojenců jsme doslova umělci. Někdy se zdá, že ta nevyřčená přání plníme ještě dříve, než je vysloví. Kdyby tak nebylo, nebyli bychom v té situaci, ve které se dnes nacházíme.

Už minule jste vyzval vládnoucí garnituru k řešení energetické i potravinové soběstačnosti. Mnoho v tomto oboru však podléhá pravidlům nebo společnému trhu Evropské unie - například prodej elektrické energie. Jak to vyřešit?

Odkazují se na trh, že ten je nejlepší ukazatel skutečné ceny. To by platilo v případě, že ten trh by byl rovný, kdy bychom mohli sami prodávat svoji vyrobenou elektřinu, a ne ji nejdříve někam poslat a spoléhat se, že ji za nás někdo výhodně prodá. To je proti rozumu. Výrobek nejlépe prodá ten, kdo ho vytvoří a vlastní. Mít dnes možnost volně nakládat s vlastní elektřinou, tak nejenže domácnost bude mít energii levnější, ale za svoji elektřinu bychom mohli nakupovat třeba zrovna ten plyn, který se nám nedostává. Řešení není, pokud jsme neustále závislí na někom jiném, na cizích záměrech.

Také v otázce placení rublem za ruský plyn, jak požaduje Rusko, vyzývá Brusel k

jednotnosti a odmítá ho. Avšak některé firmy států, které plyn nakupují, už tak začaly konat, případně platby posílají do bank, které je na rubly převedou. O čem to podle vás svědčí?

Na jednu stranu slyšíme zrovna z té Evropské unie, jak je třeba privatizovat a nechat trh vládnout, a na straně druhé znemožňujeme obchodnímu partnerovi si stanovit vlastní požadavky, respektive reagovat na kroky svého obchodního partnera, které mu, třeba zmrazením účtů, komplikují obchodní výměnu či platby, které musí odvádět podle původních dohod. Tak pro jednoho to platí a pro druhého nikoliv? Paradoxní je, že nás ukrajinský ministr zahraničí mistruje, že odebíráním ruské ropy podporujeme agresora, že jsme jeho komplici. Zvláštní, že mu nikdo nepoložil otázku, odkud Ukrajina sama tu ropu bere a za jaké peníze. Na té věhlasné burze energií Ukrajina určitě nenakupuje.

Ani české zemědělství na tom není nejlépe. Velcí zemědělci varují, že nemají z čeho zaplatit rostoucí ceny plynu a dalších nákladů a že stát podporuje malé zemědělce, které k soběstačnosti tolik nepřispívají. Jak jim pomoci?

Kdybych chtěl být ironický, tak bych řekl, že zvýšeným chovem tažných koní. Možná že i ty přijdou k užitku. I rikši, kola a koloběžky. Konečně dosáhneme zeleného údělu a zbavíme se aut. Sice i těch elektrických, ale auto bylo vždy symbolem čehosi nadřazeného, co nepatřilo do rovnostářské společnosti, kde všichni žijí zodpovědně. Konečně, v Německu se nechali slyšet, že navzdory tomu nebo snad právě proto, se Green Dealu nevzdají.

To ale je tragédie, protože vysoké ceny paliv a umělých hnojiv zvednou ceny základních potravin. Vlastně všeho. Budou se rozorávat zahrádky, rekultivovat záhumenky a pěstovat domácí zvířectvo jako za války. To však zachrání jen malou část potravinové soběstačnosti. Vysoké ceny zesílí tlak na mzdy, aby lidé především v městských aglomeracích měli zaručené zásobování za přijatelné ceny. Spirála inflace vyletí do výše. Kde to skončí? Časem nepokoji a rozvrácenou společností. Zemědělcům by pomohlo uvolnění restrikcí, kvót, dotací na neobdělávané plochy a podobných regulačních nesmyslů. Jedině návrat ke klasickému hospodářství a jeho finanční podpora od státu může zabránit nejhoršímu scénáři. Obilí totiž nebude, i kdybychom ho chtěli nakoupit, protože patří na sankční listinu vývozu z Ruska jako odvetné opatření na sankce Západu.

Po prohlášení ministryně obrany Jany Černochové, že při návštěvě ve Spojených státech bude jednat také o vzniku americké vojenské základny na českém území, se na chvíli rozběhla vášnivá diskuse. Nevěděli o tom poslanci, premiér ani Američané. Je na čase toto téma řešit?

Tento výkřik ministryně obrany považuji za velmi neprofesionální. Co si ostatně může dovolit běžný politik, by si neměl dovolit politik ve vládní funkci. Sice nejde o nově nastolenou otázku. Americkou základnu průběžně propaguje Saša Vondra, ale v kontextu vojenských operací na Ukrajině a neskrývané angažovanosti Spojených států v konfliktu nabývá tento záměr, byť rychle samotnými Spojenými státy a Fialou dementovaný, zcela jiného rozměru. Anebo šlo jen o psychologický test, kdy se otestovala průchodnost tohoto záměru ve společnosti? Či jen o uklidnění, o to se nesmažíme, vlastně jde jen smlouvu o obranné spolupráci s naším spojencem, takže vlastně o nic nejde, občane! O žádnou základnu! Ale jde! K čemu obranná spolupráce, když jsme v Severoatlantické alianci?

Jenomže NATO se deklaruje jako obranná aliance a aktivuje se podle článku 5 Charty OSN napadením třetím subjektem. K aktivaci onoho pověstného článku 5 je nutná jednomyslnost všech signatářů. Případné jednomyslné rozhodnutí stále ještě dává jednotlivým signatářům prostor, jakým způsobem a dle jejich uvážení se pomoci napadené straně zúčastní. NATO není okamžitým nástrojem k akci. Takzvaná obranná smlouva zaručí Spojeným státům nadstandardní podmínky pro vojenské

využití českého prostoru, používání našich letišť a umožní volný pohyb americké armády po našem území bez schválení Parlamentu. Podle článku 43 ústavy sice může o tom rozhodnout vláda již dnes, ale zatím jen po dobu 60 dnů, delší doba je závislá na rozhodnutí Parlamentu, který může zrušit i předešlé rozhodnutí vlády. V tomto případě může jít o časově náročnější proces s nejistým výsledkem, pokud Parlament nebo obecné mínění bude mít odlišný názor. Není tedy divu, že se ve Sněmovně už ozývají hlasy k úpravě tohoto ústavního článku. Obranná smlouva se Spojenými státy je jen taková soft základna. Fakticky jde o logistické zajištění střeoevropského východního směru na špici se Slovenskem. V případě přímého konfliktu se stáváme primárním cílem.

Velkou měrou pomáhá Česko Ukrajincům. Státisíce jich ubytovalo a zajistilo pro ně sociální dávky, mnoho organizací a dobrovolníků se jim snaží pomoci. Jak si Češi v tomto ohledu vedou?

V protikladu s vládní generózní podporou uprchlíků z Ukrajiny bych očekával vzhledem k současnému vysokému růstu nákladů na živobytí, kdy mnohé rodiny přestávají být schopné tyto náklady unést, především starost o české občany. Přichází doba veřejných polívek a žebračenek pro naše občany? Najednou se našly nové byty, místa ve školkách a školách pro uprchlíky z Ukrajiny, řeší se rekonstrukce obytných prostor, a tak podobně. To dříve nešlo? Pro naše občany? Jistě, pomoci v nouzi je chvályhodné a morálně na výši, ale pokud jsou potřeby společnosti, která se má o ně starat odsouvány v mnoha případech na vedlejší kolej, pak tu něco nehraje. Češi si vedou dobře, v nouzi rádi pomohou, ale není přijatelné, aby to bylo na úkor jejich potřeb.

Minule jste kritizoval blokaci webu na popud bezpečnostních složek a vlády. Dnes vás prosím o komentář k novému vládnímu webu Braňme Česko, kde politici vybízejí k boji proti „prokremelským lžím“ a nahlašování dezinformací na sociálních sítích (tato výzva z webu následně zmizela). Jak hodnotíte jeho obsah a zpracování?

Jde o propagandistickou součást rozvíjení válečné hysterie, která má opodstatnit roli, kterou v konfliktu s Ruskou federací hraje Česká republika. Pokud si nejsme jisti postojem obyvatelstva, průhledností záměrů, zapojíme propagandu, byť sebepitomější. Hlavně v dostatečném množství se zdáním legitimacy a jediné pravdy. Nic nového pod sluncem. Ve spojitosti s Ruskem můžeme zajít i do vzdálenější historie, do předzvěsti konfliktu, který se později nazval Krymskou válkou 1853 až 1856. Vojenským vystoupením Ruska vůči Osmanské říši vznikla obava, že v případě obsazení dunajských knížetství se slovanským obyvatelstvem Ruskem začnou Rusové kontrolovat černomořské říční a námořní cesty a Británie ztratí světový monopol na vývoz ruského obilí. Okamžitě se v britském tisku rozjela protiruská masivní kampaň pod pláštěm ochrany svobody, civilizace a volného obchodu.

Někteří dokonce hovořili o možném napadení Velké Británie Ruskem. Ve Francii se o Rusech mluvilo jako o Hunech a carovi Mikulášovi jako Attilovi. Nepřipomíná to něco? K vybičování nálady obyvatelstva k ospravedlnění nepopulárních kroků a zamlžení podstaty cíle se hodí všechno. K tomu slouží i tato vládní výzva. Nahlásit dezinformaci prý není práškačství, psalo se tam. Nahlásit něčí názor a způsobit mu tím potíže, možná trestní postih, je odsouzeníhodné práškačství. Bylo vždy a bude. Tento stát se tak dostal do role předválečné druhé republiky. V rámci válečné hysterie můžeme čekat i takzvaný zmocňovací zákon. Svým způsobem politický diktát vládního spolku ho v mnoha krocích naplňuje. Jen zdání demokracie.

[ZDROJ](#)